

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 93

гр. Перник, 03.05.2023 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – ПЕРНИК в закрито заседание на трети май през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ

като разглежда докладваното от КРИСТИАН Б. ПЕТРОВ Търговско дело № 20221700900070 по описа за 2022 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Постъпила е искова молба от Д. Д. И., в качеството на синдик на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност, ЕИК: 831594174 /уточнена с молба вх. № 1887/28.03.2023г./ срещу В. Л. Л., с която по изложените в исковата молба обстоятелства е предявен главен иск с пр. осн. по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и евентуални иски с пр. осн. чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ за обявяване за недействителни спрямо кредиторите на несъстоятелността на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност разпоредителните действия извършени от дружеството, в резултат на което ответникът е получил без валидно правно основание и се е обогатил неоснователно парични средства на обща стойност 39 848,83 лв., с което по непозволен начин е ощетено имуществото на „Медиком ООД - в несъстоятелност" и са увредени дружеството и неговите кредитори, както следва: 1. Получени и неотчетени аванси в размер на 4 500 лв. в периода 01.01.2014 г. - 31.12.2021 г.; 2. Изплатена сума в размер на 35 348,83 лв. на 22.12.2016 г., представена като „дивидент", както и кумулативно съединен осъдителен иск с пр. осн. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, вр. чл. 649, ал. 2 ТЗ за осъждане на ответника да заплати /върне/ получените без основание парични средства на обща стойност 39 848,83 лв. в патримониума на дружеството и масата на несъстоятелността за попълването ѝ, ведно със законната лихва в размер на 8 357,18 лв. за периода от 19.11.2020 г. до исковата молба. С исковата молба са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото и док. искане по чл. 190 ГПК ответникът да бъде задължен да представи всички намиращи се у него документи, касаещи основанието за изплащане и размера на процесните парични средства, които е получил от Дружеството.

В срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК ответникът по подробни доводи и съображения оспорвам предявените иски като процесуално недопустими и по същество неоснователни. Предявените иски са недопустими поради процесуалното качество на синдика: синдикът не е овластен да предявява иски по чл.чл. 45, 55, 59 ЗЗД, а само иски по чл. 645-647 ТЗ и чл. 135 ЗЗД - предвид ясната и ограничителна разпоредба на чл. 649, ал. 1 ТЗ. Недопустимо е

и предявяването от синдика на иск за отмяна на решенията на общото събрание на съдружниците - той не разполага с такива правомощия по ТЗ. Възражава, че правото на иск е погасено поради настъпила погасителна давност, на основание чл. 647, ал.1 ТЗ, тъй като началната дата на неплатежоспособността е 31.08.2021 г. и 2-год. срок преди това е 31.08.2019 г. и щом плащането е преди тази дата, то е настъпила погасителната давност и правото на иск е погасено; правото на иск и материалното право е погасено по давност поради изтекла петгодишна давност от датата на плащането, на основание чл. 110 ЗЗД, защото плащането е извършено на 22.12.2016 г. и 5-год. срок е изтекъл на 22.12.2021 г. Затова предявения след тази дата иск е погасен по давност. Оспорва задълженията за претендираните суми по основание и по размер като относно твърдението за изплатен служебен аванс от 4500 лв. твърди, че липсват такива плащания, не са извършвани и не са дължими и това се установява от представените от ищеца доказателства представената като доказателство тройна ССЕ по в.т.д. № 208/2022 г. на САС. Същевременно от заключението е видно, че ответникът В. Л. е предоставил лични средства на дружеството в размер на 1959,99 лв. към 30.11.2021 г. Затова прави възражение за прихващане в следния смисъл: ако се приеме, че претенцията за парично вземане срещу В. Л. Л. е основателна, то моли да бъде прихваната с паричното задължение на дружеството към него до размера на по-малката от двете суми. Относно претендираната сума от 35 348,83 лв., за която се твърди че е изплатена на 22.12.2016 г. с основание „дивидент“ счита, че такава сума ответникът не дължи на дружеството на посочените в исковата молба основания, както и че претенцията е погасена по давност, на основание чл. 110 ЗЗД. Оспорва основателността на този иск и твърди, че липсва задължение за тази сума (35 348,83 лв.) и че дружеството не се е обединило с нея, защото е разполагало с достатъчно средства да покрие задълженията си и да разпредели дивидент. Същевременно твърдим, че между съдружниците, в т.ч. и кредиторите, са били разпределяни средства от приходите на дружеството в по-ранни периоди - 2004 г. до 208 г. Реално всички съдружници, включително и Николай Данев и Илия Данев, са получавали през тези периоди парични средства от дружеството, с които са закупили съсобствени между тях недвижими имоти - именно с изплатените им средства от дружеството, което е станало много по-рано и по общо съгласие на всички съдружници, в това число и на кредиторите. Дори и да е допустима исковата претенция за сумата от 35384,83 лв. и да бъде установено, че ответникът е получил претендираната сума на посочената дата, то оспорва тази претенция като неоснователна, защото ответникът е получил сумата на валидно правно основание като дивидент, който не е бил своевременно и надлежно разпределен преди това и му се дължи, тоест изплатен е на валидно и годно основание. В този смисъл и връзка, дори и ако през 2016 г. дружеството не е имало печалба за разпределение, то то е имало счетоводно неразпределена печалба от предишни периоди и няма пречка да изплати дивидент към съдружниците, в частност към ответника. Извършеното през 2016 г. счетоводно оформяне на разпределен дивидент е документирало реално извършен такъв преди това, както посочихме по-горе относно разпределянето на суми между всички съдружници и закупуването в съсобственост между тях на недвижимите имоти. Затова считаме, че доверителят ни не е получил нещо без основание, или на отпаднало основание,

нито се е обогатил за сметка на дружеството, в което е участвал като съдружник наравно с кредиторите по несъстоятелността. Видно е от публикувания ГФО - счетоводен баланс за 2016 г., че към 31.12.2016 г. собственият капитал на дружеството е 34 000 лв., което надвишава задължението на дружеството по главница към кредитора Николай Данев, при това след изплащането на неговия ликвидационен дял. За сумата от 4500 лв. твърди, че има доказателства от синдика за внасянето на сумата от В. Л., с което тази сума е погасена. Отделно от това, ответникът е внесъл допълнителни разходи във връзка с производството по несъстоятелност, но не е приет като кредитор, въпреки предявеното от него вземане (доказателства за плащането са представени в производството по несъстоятелност, с които синдикът следва да е запознат). Това, че не е приет като кредитор, не го лишава от правото да направи възражение за прихващане срещу парично задължение на дружеството към него. В този смисъл прави възражение за прихващане на насрещното му вземане към дружеството до размера на по-малката сума. Противопоставя се на приемането на заключението по т.д.№ 208/2022 г. на САС; противопоставя се на доказателственото искане по т. 8 от исковата молба за представяне на документи на основание чл. 190 ГПК като недопустимо и необосновано и неясно: не се посочва какви конкретни документи трябва да бъдат представени, а не може да се предявява най-абстрактно искане, без да има твърдение за конкретни доказателства; няма посочено обяснение за значението за спора и така, както е направено - не може и да има, защото няма твърдения за наличие на конкретен документ. С отговора са представени документи с искане за приемане като доказателства по делото, както и моли да се изиска за прилагане гр.д.№ 16787/2021 г. на СРС, 48-ми състав за установяване на момента на узнаването, както и за събраните доказателства във връзка с настоящия спор, както и във връзка с погасяване по давност на претенциите.

В срока по чл. 372, ал. 1 ГПК ищецът не е подал допълнителна искова молба.

По допустимостта на исковата молба:

Главният иск с пр. осн. по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и евентуалните иски с пр. осн. чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ са предявени от лице със самостоятелна процесуална легитимация на ищец – синдикът на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност, като исковите са предявени в установения в закона преклузивен едногодишен срок по чл. 649, ал. 1 ТЗ от открий.е на производството по несъстоятелност на МЕДИКОМ ООД /с Решение № 39 от 14.12.2021 г. на Окръжен съд - Перник по т.д. № 53/2021 г./.

Кондикционният иск на синдика с пр. осн. чл. 55, ал. 1, пр. 3 ЗЗД, също е допустим - предвид характера на този осъдителен иск като "обусловен", според терминологията на чл. 649, ал. 2 ТЗ. Въведените с отговора на ответника възражения, че атакуваните за относително недействителни правни сделки и действия са извършени извън рамките на посочените в чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ срокове, респ. че са осъществени извън рамките на общата 5-годишна погасителна давност за конститутивната претенция, касаят въпроси, по които изводите във всички случаи се правят при спазване на процесуалните правила за събиране и преценка на доказателствата и са относими към основателността на исковите, а не към тяхната допустимост и следователно съдът следва да се произнесе в решението,

разрешавайки спора по същество. Предвид това съдът приема, че исковата молба е допустима.

Доказателствена тежест:

Предмет на доказване от ищеца по главния иск по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД е: имуществено увреждане на кредиторите на масата на несъстоятелността, изразяващо се в намаляване на нейното съдържание като пряка последица от разпоредителни сделки и действия от страна на длъжника с негово имущество или създаване на опасност от такова увреждане; вземането е възникнало преди извършването на атакуваната с иска по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД разпоредителни сделки и действия - като датата на възникване на вземането по смисъла на чл. 135, ал. 3 ЗЗД следва да се определи не според вземанията на отделни кредитори, а според определената от съда начална дата на неплатежоспособност (чл. 630, ал. 1, т. 1 ТЗ); длъжникът е знаел за увреждането на кредиторите на масата на несъстоятелността при разпоредителни сделки и действия в полза на третото лице-ответник и третото лице да е знаело също за увреждането на кредитора /когато предмет на относителна недействителност е възмездно правно действие/. Предпоставките за прилагане на оборимата презумпцията по чл. 649, ал. 4 ТЗ, във вр. чл. 135, ал. 2 от ЗЗД се доказват от ищеца чрез доказване отношения между длъжника и ответника на свързани лица по см. на § 1, ал. 1, т. 4 и 5 от ДР на ТЗ.

Фактическият състав на недействителността по чл. 647 ТЗ независимо за коя от т.1 до т.6 се отнася, изисква ищецът да докаже следната база от факти: имуществено увреждане на кредиторите на масата на несъстоятелността, изразяващо се в намаляване на нейното съдържание като пряка последица от разпоредителни сделки и действия от страна на длъжника с негово имущество или създаване на опасност от такова увреждане в посочените в т. 1 - 6 срокове преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ. За основателността на претенциите към тези факти в тежест на ищеца е да докаже и че: По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал. 1, т. 1 ТЗ - сключване на безвъзмездна сделка от длъжника в тригодишния период преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ с насрещна страна, имаща качеството свързано с длъжника лице; По евентуалния иск с правно основание чл. 647, ал.1, т.6 от ТЗ - сключване на сделка от длъжника в двугодишния период преди подаване на молбата по чл. 625 ТЗ с насрещна страна, имаща качеството свързано с длъжника лице и увреждащ характер на сделката спрямо кредиторите на несъстоятелността. В хипотезата на чл. 647, ал. 1, т. 6 ТЗ не е необходимо увреждането да бъде съществено.

Ответникът следва да ангажира доказателства оборващи твърденията от ищеца обстоятелства за наличието на елементите от правопораждащите по чл. 649, ал. 1 ТЗ във връзка с чл. 135 ЗЗД и чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ фактически състав, включително и направените в срока по чл. 367, ал. 1 от ГПК правоизключващи или правопогасяващи възражения, че атакуваните за относително недействителни правни сделки и действия са извършени извън рамките на посочените в чл. 647, ал.1, т.т. 1 и 6 от ТЗ срокове преди подаване на молбата по чл. 625, респ. че са осъществени извън рамките на общата 5-годишна погасителна давност за конститутивната претенция.

По възражението на ответника за прихващане последният следва да докаже материалноправните предпоставки на чл. 645 ТЗ за прихващане - съществуването на две насрещни и еднородни задължения, двете задължения следва да са възникнали преди датата на решението за открийе на производството по несъстоятелност, изискуемостта на вземането на кредитора е настъпила преди или в хода на производството по несъстоятелност, като легитимиран да отправи изявление за прихващане е кредиторът, т.е. лице което е предявило вземанията си в производството по несъстоятелност и изявлението де е отправено до синдика.

По доказателствените искания:

Представените с исковата молба и с отговора документи са допустими и относими и следва да бъдат приети като доказателства по делото, по която причина и следва да се уважи искането на ищеца по чл. 190 ГПК, както и искането на ответника да се изиска гр.д.№ 16787/2021 г. на СРС, 48-ми състав.

Изясняването на обстоятелствата, включени в предмета на доказване по настоящото дело, предполага необходимост и от специални знания за изследване на основанието за изплащане и размера на процесиите парични средства, които ответникът е получил от Дружеството, поради което въпреки че няма такова искане от страните, и доколкото приложеното към исковата молба експертно заключение е по друго дело и съгласно принципа по чл. 11 ГПК за устност и непосредственост, респ. процесуалните правила за събиране и преценка на доказателствата по настоящото дело не може да се преценява като експертиза по настоящото дело, съдът е длъжен и служебно да допусне икономическа експертиза, като разноските се възложат на ищеца, в чиято тежест е установяването на тези обстоятелства. По силата на чл. 649, ал. 6 ТЗ в производствата по предявени искове по чл. 645, 646 и 647 от ТЗ и по чл. 135 от ЗЗД ищецът е освободен от предварително внасяне на държавни такси, но не и от разноски.

Предвид гореизложеното, съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА като доказателства по делото документите, представени с исковата молба и с отговора на исковата молба, подробно описани в същите.

ЗАДЪЛЖАВА на осн. чл. 190 ГПК ответника В. Л. Л. да представи най-късно в първото открито заседание по делото всички намиращи се у него документи, касаещи основанието за изплащане и размера на процесиите парични средства, които е получил от Дружеството МЕДИКОМ ООД.

ДА СЕ ИЗИСКА гр.д.№ 16787/2021 г. на СРС, 48-ми състав.

ДОПУСКА съдебно-икономическа експертиза със задача: вещото лице след проверка на доказателствата по делото и изискване на цялата относима счетоводна документация от страните, да даде заключение - за периода, основанието и падежа за изплащане и размера на

процесните парични средства, които ответникът В. Л. Л. е получил от Дружеството МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност, ЕИК: 831594174.

ОПРЕДЕЛЯ първоначален депозит за изготвяне на експертизата в размер на 200 лв., вносим от ищеца Д. Д. И., в качеството на синдик на МЕДИКОМ ООД - в несъстоятелност, ЕИК: 831594174, в 3-дневен срок от съобщението по сметка на Окръжен съд - Перник.

НАЗНАЧАВА за вещо лице Нели Стоянова И.ова, на което да се съобщят поставените задачи и да се призове след представяне на доказателства за внесен депозит, съгласно чл. 160, ал. 2 ГПК.

УКАЗВА на ищеца, че при невнасяне на депозит, това може да е основание за съда да приложи последиците на чл. 161 от ГПК при постановяване на решението, като може да приеме за недоказани фактите, за чието изясняване се назначава експертизата.

ИЗГОТВЯ проект за доклад по делото така, както е посочено в мотивите на определението като УКАЗВА на страните, че мотивната част на настоящото определение има характер на проект за доклад по делото по смисъла на чл. 374, ал. 2 от ГПК, който при липса на твърдения за нови факти и обстоятелства в насроченото открито съдебно заседание може да бъде обявен за окончателен доклад по делото по реда на чл. 375, ал. 1 от ГПК.

НАСРОЧВА делото за разглеждане в открито заседание на 07.06.2023 г. от 13,00 часа, за когато да се призоват страните, като им се връчи препис от настоящото определение, а на ищеца – и препис от отговора от ответника на уточняваща молба с вх. № 2572/25.04.2023г.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО не подлежи на обжалване.

Съдия при Окръжен съд – Перник: _____